

Anılar

— muzaffer--te · 21 Eylül 2010

ANILAR

Daha on dört yaşında sevmeye başladığım
Gözlerinde çoğalıp aşkla dolmuştu gönlüm
İsmi var ederek her gece düşlediğim
Aşkın kafiyesini yeni bulmuştu gönlüm

Sevmeyi öğrenmiştim baktıkça gözlerinde
Uzun bir yolculuğun kalacak izlerinde
Susuz çöllere düşüp yanarken közlerinde
Her gece düşlerimde seni çalmıştı gönlüm

Küçücük bir şehirde bizi konuşan diller
Sevdamızın şavkında kokar olmuştu güller
En güzel nağmelerle eşlik edip bülbüller
O şehla bakışları senden almıştı gönlüm

Yıllar umudumuza esintiler saçmıştı
Sevmeye doyamadan hayat böyle geçmişti
Zamana hicran düşmüş ayrılığı seçmişti
Kaderin cilvesiyle birden solmuştu gönlüm

Murada ermeden o şehirden giderken
Hiç yaşanmamış gibi ne çabuk bitti erken
Kaç kem gözün içine beni mahkûm ederken
Fırtınalar içinde bezmiş yılmıştı gönlüm

Anladım ki aşk yalan biten mevsimler kayıp
Bütün geçen yılları hiç yaşanmamış sayıp
Vefayı dost edinip, anıları kutsayıp
Sevabı günahıyla yalnız kalmıştı gönlüm.

Muzaffer TEKBIYIK